

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 109/2021
10.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. увези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Павловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К број 272/19 од 22.06.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 682/20 од 18.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 10. фебруара 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Павловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К број 272/19 од 22.06.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 682/20 од 18.12.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К број 272/19 од 22.06.2020. године, окривљени АА је, поред окривљених ББ и ВВ, оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 33. и члана 61. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити под условом да окривљени у року проверавања од 1 године не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени АА обавезан је да на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, а солидарно са окривљенима ББ и ВВ и да солидарно накнади трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Зајечару у износу од 15.040,00 динара и у износу од 2.400,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Оштећени Републички фонд за здравствено осигурање Београд је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 број 682/20 од 18.12.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Бору, браниоца окривљене ББ и заједничког браниоца окривљених АА и ВВ, а пресуда Основног суда у Бору К број 272/19 од 22.06.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Зоран Павловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 485. став 1. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, и то на записнику комисије оштећеног, који је сачињен без увида у оригинале рецепата, односно овереном препису рецепата, већ само на основу увида у фотокопију рецепата, затим на транскриптима прислушкиваних разговора и поред тога што судија за претходни поступак Вишег суда у Зајечару није одобрио прислушкивање, те на медицинској документацији која представља службену тајну, што такође није одобрио судија за претходни поступак Вишег суда у Зајечару као надлежни судија.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати.

Одредбом члана 405. став 4. ЗКП, прописано је да се исправе које се користе као доказ, уколико је то могуће, подносе у оригиналу.

Из цитиране законске одредбе произилази да у ситуацији када није могуће прибавити исправу у оригиналу, није искључена могућност употребе фотокопије исправе, при чему је питање да ли фотокопија исправе представља незаконит доказ фактичко питање у сваком конкретном случају, и зависи од тога да ли постоји сумња у њену веродостојност.

У конкретном случају, наведени записник о извршеној контроли у Општој болници Бор од 06.04.2016. године, по оцени овога суда, не представља доказ на коме се пресуда не може заснивати, јер није постојала сумња у веродостојност овог доказа, због чега је исти подобан да служи као доказ у предметном кривичном поступку. Нижестепени судови су наведени записник прихватили као веродостојан, јер је у питању документ сачињен од стране службених лица – надзорника осигурања Републичког фонда за здравствено осигурање, а контроли је присуствовала и дала је потребну документацију главна медицинска сестра Опште болнице у Бору. Када се има у виду наведено, те чињеница да је у конкретном случају извршена контрола медицинске документације у вези са лечењем 65 осигураних лица која су остварила право на лекове на основу рецепата прописаних од стране изабраних лекара Дома здравља Бор у периоду од 01.01. до 31.10.2015. године, те да рецепте није могуће прибавити у оригиналу, обзиром да су у електронској форми, као и да окривљени и његов бранилац у току поступка нису оспоравали веродостојност овог доказа, то Врховни касациони суд налази да правноснажна пресуда није заснована на незаконитом доказу, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Поред тога, о истој повреди закона изјашњавао се и Апелациони суд у Нишу, као другостепени, поступајући по жалбама бранилаца окривљених, те о томе изнео јасне и довољне разлоге на страни 4 став 3 своје одлуке, које разлоге овај суд у свему прихвата као правилне и на њих упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Неосновано се истим захтевом указује и да је правноснажна пресуда заснована на транскриптима прислушких разговора, иако судија за претходни поступак Вишег суда у Зајечару није одобрио прислушкивање. Ово с тога што из списка предмета произилази да је судија за претходни поступак Вишег суда у Зајечару, одлучујући о предлогу Вишег јавног тужиоца у Зајечару, дана 29.09.2015. године донео наредбе којима је одредио тајни надзор и снимање комуникације према окривљенима, и то под бројем Кпп. Пов. 338/15 према окривљеном АА, под бројем Кпп. Пов. 337/15 према окривљеној ББ, а под бројем Кпп. Пов. 336/15 према окривљеној ВВ.

Дакле, обзиром да су транскрипти сачињени на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Зајечару, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости да наведени транскрипти представљају доказ, на коме се пресуда не може заснивати.

Најзад, неосновано се истим захтевом истиче и да су нижестепене пресуде засноване на подацима о пацијентима који представљају службену тајну, јер се ради о поверљивим медицинским документима чије копирање и коришћење у поступку није одобрио судија за претходни поступак.

Према одредби члана 22. став 1. Закона о заштити права пацијената, надлежни здравствени радници, односно здравствени сарадници, као и друга запослена лица у здравственим установама, могу бити ослобођени дужности чувања података из члана 21. став 1. тог закона (подаци о здравственом стању, односно подаци из медицинске документације), поред осталог, на основу одлуке суда. Имајући у виду чињеницу да је суд ове податке користио као доказ у поступку, из исте произилази и да је суд то и одобрио, то се на овим доказима судска одлука може заснивати, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, оцењени неоснованим, а

потпуно је небитно да ли је то одобрио поступајући судија или пак судија за претходни поступак.

Стога се, по оцени овога суда, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног нижестепене пресуде неосновано побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду одредаба члана 395. ЗКП, истицањем да до окончања поступка ни један захтев нити предлог одбране није прихваћен, а полемиче се и са својством окривљеног АА као овлашћеног службеног лица у конкретном случају, на који начин се указује на погрешно утврђено чињенично стање, а из којих разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, због повреде закона. Стога је у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић